

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
28. maj 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 139 (Alm. del) af 29. januar 2014

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvorledes det påvirker de offentlige finanser i Danmark, hvis man ligesom i Sverige beregner dagpenge på baggrund af 12 måneders indtægt i stedet for i de sidste 3 måneder op til ledighed, som man gør i Danmark?

Svar

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Finansministeriet indhentet bidrag fra Beskæftigelsesministeriet, der har foretaget konsekvensberegninger af den direkte virkning.

Udskillingen af dagpengesats i det danske og svenske dagpengesystem adskiller sig betydeligt fra hinanden på en række centrale parametre, jf. også Beskæftigelsesministerens svar på EUU-spørgsmål nr. 91 (alm. del – session 2012/2013) og EUU-spørgsmål nr. 27 (alm. del – session 2013/14).

Det er lagt til grund for besvarelsen af spørgsmålet, at der tages udgangspunkt i den danske beregningsmodel for arbejdsløshedsdagpenge, men at dagpengesatsen beregnes på grundlag af de seneste 12 måneders lønindkomst i indkomstrøgisteret. Det skyldes bl.a. at indkomstbegreb, ydelseniveauer, optjenings- og timetryk er forskellige i de to systemer. I Sverige tages der eksempelvis hensyn til bl.a. syge- og barselsperioder når lønindkomsten opgøres, hvilket ikke er tilfældet i den danske beregningsmodel, og derfor ikke er forudsat i beregningen. Det lægges herudover til grund, at laveste beregnede dagpengesats er 82 pct. af dagpengens maksimum.

Den ændrede beregningsperiode indebærer en direkte strukturel forbedring af den offentlige saldo på ca. 120 mio. kr. (2014-1) efter skat og tilbageløb via afgiftssystemet ved uændret adfærd. Den direkte mindredrift skyldes primært, at der i opgørelsen af lønindkomsten i de 12 måneder optræder kortere eller længere perioder med offentlige ydelser eller andre perioder uden lønindkomst, hvilket reducerer det gennemsnitlige dagpengebeløb fra ca. 197.500 kr. pr. helårsmodtager til knap 194.000 kr. pr. helårsmodtager.

Det skønnes at ca. 22 pct. af dagpengemodtagerne med en individuel dagpengesats får en lavere dagpengesats, at 65 pct. får en uændret sats og at 13 pct. får en stigning i satsen. Det er fortrinsvis ledige i aldersgruppen 16-39 år, som til og med er end dobbelt så mange kvinder som mænd, der skønnes at få en nedgang i dagpengesatsen.

Reduktionen i den gennemsnitlige dagpengesats skønnes at indebære en afledt beskæftigelsesvirkning på ca. 2.200 fuldtidspersoner, svarende til en forbedring af den offentlige saldo med yderligere ca. 600 mio. kr. (2014-plant) efter skat og tilbagebøb via afgiftssystemet ved ændret adfærd.

Beregningen af beskæftigelseseffekten er baseret på, at en reduktion i bruttolønsprocenten på 1 pct. fører til et fald i ledighedsprocenten på 2,2 pct. konsistent med tidligere beregninger, herunder bl.a. besvarelsen af FIU-spørgsmål nr. 37 (alm. del - samlingen 2008/2009). Virkningen på den strukturelle beskæftigelse omfatter herudover et bidrag fra et fald i arbejdsudbuddet som følge af, at lavere dagpengesats gør arbejdsmarkedsdeltagelse mindre attraktivt sammenlignet med alternative forsørgelsesmuligheder.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon